

Konst som skapar kontakt

YTHEYS – KONTAKT på Ahlbergshallen

Konstlivet följer ofta läns- och landsgränser, vilket kan förhindra intressanta möten som har möjlighet att växa och bli projekt där korsbefruktningar är grunden. En mer gränsöverskridande organisation är North Cultitude 6263 som tagit fasta på samarbeten längs 62:a och 63:e breddgraderna. De har initierat denna utställning som ingår i projektet YTHEYS – KONTAKT som består av ett samarbete i fyra delar mellan Vasa Konstgrafiker och Östersunds Kollektiva Grafikverkstad. I somras hade de en workshop kring litografi i Vasa, den andra delen består av den nuvarande utställningen i Östersund och sommaren 2018 får grafikerna från Vasa lära sig serigrafi på Frösön. Projektet avslutas 2019 med en gemensam utställning i Vasa.

Temat för utställningen är just kontakt och det första mötet blir med en stor installation av konstvykort som får illustrera de kontakter som tagits mellan grafikerna. Den markerar ett processinriktat perspektiv som fortsätter i Cata Ahlbäcks verk *Grounded*. I likhet med hennes två andra verk har det ett främmande objekt både innanför och utanför ramen. Det är ett fast och mörkt bergsmassiv som dominerar, men över svävar effektivt kontrasterande ett vitt dun. Ett liknande dun återfinns i en ask bredvid ramen och kan sägas försöka få kontakt med den kreativa sidan hos betraktaren samt ifrågasätta gränsen mellan illusion och verklighet.

Två av Ann-Sofi Kattilakoskis verk anknyter bokstavligen till temat, med elektroniska kontaktuttag som färglagts. Grafiken återger ett virrvarr av kablar. Hennes *Lonely riders* med dess symmetriska mönster av små runda figurer är mer svårtolkad. På ett ställe har symmetrin brutits och det tycks som om figurerna ramlat ned på golvet, utanför ramen. Återigen ett försök att få kontakt med betraktarens kreativa sida och bryta konstens anspråk på autenticitet, eller symboliserar de fallna figurerna ryttare som tappat kontakt med de andra?

Cathrine Johanssons plåtserigrafier återger med berättarglädje surrealistiska landskap. Flera av dem bygger för mig vidare på det fenomen att många landsortsbor betraktar det omgivande landskapet som en förlängning av det egna vardagsrummet. Här finns exempelvis stora kaffekoppar utställda i en skog. Leif Strengells fotografyrer och film återger mer dokumentärt fenomenet med Munsalasocialismen i Österbotten, med allt vad den innebar av förening mellan kristendom och socialism, pacifism och desertering. Här skapas kontakt mellan det förflutna och det nuvarande, eftersom miljöerna är återgivna i nutid.

I vindsrummet möter en installation av Kristina Wrang kallad *Welcome*. Här ska betraktaren gå på en röd matta och reflektera över vilka denne vill möta av de avbildade figurerna runt omkring. Och inte minst varför. Det finns en dubbeltydighet hos många, så kan en gestalt som ser ut att tugga lika gärna utföra någon slags böneritual. På samma våning finns Elin Ståhls litografier med känsliga närstudier av naturen. Hennes sökande efter kontakt med egna minnen har lett till det fotografiska mediet som får utgöra grunden för en serie suggestiva bilder. På så vis rundas det hela av, en mer personlig och intim sfär av möten ger utställningen ytterligare en dimension.

Text och foto: Torbjörn Aronsson

Volym 2017-09-08